

Een goede band met je hond?
Ga samen op trektocht!

Francine de Vries liep met haar hond Nandia het Jacobspad, het pelgrimspad van Uithuizen naar Hasselt. Een verslag van haar ruim tiendaagse trektocht, waarbij ze meer dan tweehonderd kilometer aflegde.

TEKST EN FOTOGRAFIE FRANCINE DE VRIES

KILOMETER- VRETERS

Ik ben een wandelaar geworden toen ik een pony kreeg waar ik in het begin niet veel meer mee kon doen dan wandelen. Ze moest nog leren netjes aan een halster mee te lopen en aangezien trainen veel leuker is als je een doel hebt, werd dat een meerdaagse wandeling met pakzadel. Kampeerspullen mee en trekken maar, van boerderijcamping naar boerderijcamping. Geweldig vonden we het allebei!

ZIGEUNERBLOED

Nu heb ik geen pony meer, maar wel een hond. Nandia is, zoals ik altijd zeg, een Griekse mix, die ik ruim drie

jaar geleden geadopteerd heb via een stichting. Nandia had wat gewoontes ontwikkeld waar flink aan gewerkt moest worden om haar weer een beetje passend in onze maatschappij te krijgen. Toen we daarbij de eerste hindernissen hadden overwonnen en toekwamen aan kijken naar wat we samen nu eigenlijk leuk vonden om te doen, bleek wandelen op nummer 1 te staan.

ONDERWEG WIJS GEWORDEN

- Sta niet toe dat je hond in een rotte vis rolt. Hij is daarna een stuk minder aangenaam gezelschap in de tent.
- Laat je routeboekje niet los op de DoggyRide liggen als er een vrachtauto passeert. Door de luchtverplaatsing belandt het boekje geheid in de sloot.
- Verheug je niet op koffie met gebak in het volgende dorp. De teleurstelling is groot als er geen café is, het café dicht is, of de hond niet welkom blijkt. Leef in het moment!
- Trek 's morgens niet je schoenen aan voor je er zeker van bent dat de naaktslak die hem als slaapkamer heeft gebruikt reeds is vertrokken.

ROUTE

Maandag 8 juni: Uithuizen - Wirdumerdraai

Dinsdag 9 juni: Wirdumerdraai - Noorddijk

Woensdag 10 juni: Noorddijk - Roderwolde

Donderdag 11 juni: Roderwolde - Altena

Vrijdag 12 juni: Altena - Vries

Zaterdag 13 juni: Vries - Balloo

Zondag 14 juni: Balloo - Elp

Maandag 15 juni: Elp - Spier

Dinsdag 16 juni: Spier - Hees

Woensdag 17 juni: Hees - De Wijk

Donderdag 18 juni: De Wijk - Halfweg

Vrijdag 19 juni: naar station Meppel,
met de trein naar huis

Als je 24 uur per dag samen op pad bent en teruggaat naar de meest basale dingen in het leven, leer je elkaar goed kennen en bouw je echt een band op.

Als het gaat om het opbouwen van een goede relatie, gaat er niets boven het maken van een trektocht. Als je 24 uur per dag samen op pad bent en teruggaat naar de meest basale dingen in het leven als eten, drinken, een plaats om te slapen en een gevoel van veiligheid, leer je elkaar goed kennen en bouw je echt een band op. Een beetje zoals een zwerver met zijn hond, denk ik wel eens. En misschien zit er in mij ook wel een druppeltje zigeunerbloed, want trekken, met steeds weer een nieuwe omgeving, nieuwe mensen en nieuwe omstandigheden, vind ik leuk.

SAMEN KUNNEN WE ALLES

Nandia heeft het trekken moeten leren. Toen ik haar kreeg had ze veel structuur nodig, ze werd pas rustig als ze wist waar ze aan toe was. Kamperen, even alleen zijn bij of in de tent als het vrouwtje ging douchen, dat moest allemaal worden geleerd. Maar nu ze het vertrouwen heeft

dat ze bij mij veilig is, en dat ik ervoor zorg dat ze niet in omstandigheden komt die ze niet aankan, kunnen we samen eigenlijk alles. Twee jaar geleden heb ik vier dagen met Nandia gelopen. Dat ging goed, dus kon ik voor de afgelopen zomer een groter plan maken. Dat werd het lopen van het Jacobspad, dat van Uithuizen naar Hasselt gaat. Ik heb het boekje over het pad gekocht en vele lange winteravonden besteed aan het in stukjes knippen van de route met behulp van een curvemeter en een kaart van 1:50.000. Op internet zocht ik naar hondvriendelijke campings.

SPECIALE BROK EN RAVIOLI

Verder moesten we van alles bedenken, bijvoorbeeld hoe we het zouden gaan doen met eten. Nandia kan slecht tegen de meeste merken brok en eet nat en rauw, maar er kon geen vriezer mee. Een combinatie van een speciale brok, voorverpakt natvoer en af en toe vers is goed bevallen. Als je hond onderweg anders te eten krijgt dan anders, moet je in ieder geval op tijd proberen wat goed bevalt.

En wat zou ik zelf gaan eten? Nandia mag in supermarkten niet mee naar binnen en haar buiten aan het fietsenrek achterlaten is geen optie, dus ook mijn eten moest mee. Dat werden veel krentenbollen, minipakjes melk en chocolademelk, en voor 's avonds een zak erwtensoep, een blik ravioli en een zak bonenschotel. Verder heb ik 's avonds in restaurants gegeten als die in de buurt van de camping te vinden waren, of mezelf onderweg verwend met een lekkere lunch ergens op een terrasje.

In Drenthe kun je nog wel even wegduiken in een bosje, maar in Groningen ben je overal van kilometers afstand te zien.

BAGAGEDRAGER

Om spierpijn te voorkomen heb ik per dag minstens een liter sportdrink gedronken. Road Runner is mij erg goed bevallen, het smaakt niet te zoet en zit vol met de nodige vitaminen en mineralen. De bagage is meegegaan in een DoggyRide wandelwagen. Daarin passen precies twee kratjes voor de kleren, eten en drinken en de kookspulletjes. Daarbovenop pasten de tent, mijn slaapzak en slaapmatje en het ligkleed voor Nandia.

Naast de kratjes was nog precies plaats voor de voerbak, een reserveriem en een paar Crocs, want als het regent is het niet handig om door te lopen

WAT GAAT ER NOG MEER MEE?

- Blarenpleisters
 - Pincet, om bijvoorbeeld een doorn uit het voetkussentje van je hond te kunnen halen
 - Tekentang
 - Rescue-crème, voor kleine wondjes en insectenbeten
 - Pensstaafjes of een andere lekkere knabbel voor je hond: net als thuis!
 - Hondenhanddoek, ook heel handig als tentdweil
 - Snel drogende kleding en een goede regenjas
 - Lekker leesboek voor 's avonds
 - Het favoriete speeltje van je hond
- Meer weten over de DoggyRide als veelzijdig vervoermiddel? Kijk op www.doggyride.com

in je wandelschoenen tot die vanbinnen nat zijn. Wandelen op Crocs is best een paar uur vol te houden, bovendien zijn ze ook lekker voor op de camping. Op de DoggyRide lagen een dagrugzakje met het eten en drinken voor die dag, een fototoestel, een portemonnee en andere belangrijke dingen. Als je even ergens gaat zitten, heb je in één greep alles bij je wat je liever niet onbeheerd laat staan.

NAAR DE WC

Ik kan over mijn ervaringen onderweg alleen al een boek volschrijven over 'naar de wc gaan'. Want als vrouw alleen onderweg met een hond moet je gewoon af en toe... In Drenthe kun je nog wel even wegduiken in een bosje, maar in Groningen kun je dat echt vergeten: je bent daar overal van kilometers afstand te zien.

Nandia is geen hond die je even achterlaat op het terras of vastbindt aan het fietsenrek als je in een café naar de wc moet. Ze is niet aaibaar voor mensen die ze niet goed kent, en ik moet er niet aan denken wat voor ravage ze zou veroorzaken als ze met terrastafel en al achter een gespotte kat aan zou

gaan. Dus moet ze mee. Ik vraag het personeel altijd of de hond mee mag naar het toilet, stiekem doen is vanwege haar ongeduldige gepiep geen goed idee. De 'grappige' opmerkingen zijn natuurlijk legio, maar die neem ik maar voor lief.

DAGBOEKJE

Ik houd onderweg altijd in klad een dagboekje bij, dat ik thuis zo snel mogelijk uitwerk. Dan weet je namelijk de meeste details nog, en als je het laat liggen komt het er niet meer van. Het is zo leuk om al die belevenissen en ervaringen nog eens na te kunnen lezen! We hebben in ruim tien dagen tijd meer dan tweehonderd kilometer afgelegd, en dat is dan nog exclusief de uitlaatrondjes iedere ochtend en avond bij de camping. Nandia's voetkussentjes hebben zich goed gehouden, dat was mijn grootste zorg.

Dagboekfragmenten: DE KLEINE DINGEN DIE HET DOEN

Het is niet altijd mooi weer. Een lichte regen zorgt ervoor dat ik de tent nat in moet pakken, en jakkie, al heel snel wordt de miezer echte regen. Ik zie Nandia ook kijken met een blik van: 'Moet dit nou?' Tja, dit is Nederland, geen Griekenland. Achter ons komt over de weg een kudde schapen aan. Vrouw voorop rammeland met een bakje brokjes, man erachteraan om de kudde op te drijven en bij elkaar te houden. Nandia ziet het wel zitten, herdershond zijn. Zo'n beeld maakt je dag weer goed.

We hebben een heel stuk gewandeld door boswachterij Dwingeloo en ik heb wel zin in koffie als we bij het bezoekerscentrum aankomen. Nandia heeft veel belangstelling voor de opgezette ree bij de ingang, en snuffelt met een verheugde blik onder zijn staart. De mensen achter de balie moeten erom lachen. Ik tap koffie uit de automaat en ga buiten aan een picknicktafel zitten. We hebben nog onze eitjes! Ik pel ze en geef Nandia er ook eentje. Passanten vinden het raar, een hond die een ei krijgt. Maar ze eet hem lekker tot de laatste kruimel op.

TREKTOCHTINSPIRATIE OPDOEN?

Volg de schelp Het Jacobspad door Noord-Nederland is onderdeel van de eeuwenoude route naar het Spaanse bedevaartsoord Santiago de Compostella. Via www.jacobspad.nl is veel informatie te vinden over de route, die herkenbaar is aan de Sint-Jacobs-schelp, het symbool van de pelgrim.

Dwars door Spanje Kijk op www.elcamino.adana.es voor 'The Camino Project', over de 1178 kilometer lange tocht die een groep medewerkers van een opvangorganisatie met asielhonden dwars door Spanje aflegde, van Estepona in het zuiden omhoog naar het noordelijk gelegen Santiago de Compostella.

Tour de Dog David Sylvester zette zijn hond Chiva in een fietskar en trapte voor het goede dierdoel duizenden kilometers door de Verenigde Staten. Een impressie van zijn 'Tour de Dog' is te vinden via www.bikingdog.blogspot.com

Trekkertrek Manon Ossevoort stapte op een tractor en ging, mét hond, de wereld rond. Ze kwam na ruim drie jaar en 38.000 kilometer aan in Kaapstad, Zuid-Afrika. Haar einddoel: met een trekker de Zuidpool halen. Via www.tractortractor.org is Manons missie te volgen.

Een trektocht maken met je hond is echt genieten en ik kan het iedereen aanraden. Bereid je goed voor en ga op stap deze zomer! Mijn belangrijkste tip: wees flexibel. Kijk onderweg goed of je hond en jij het allemaal nog aankunnen en volhouden. Stel anders je planning bij, maak de dagafstanden korter, of ga eerder naar huis. Het moet leuk blijven voor baas en hond. Het is vakantie, geen survivaltocht, en er hangt niks van af of je je planning nu haalt of niet. 🐾

